

מ"ת 40240/06/17 - מדינת ישראל נגד יוסי טויל, אייל יצחק, שאדי אבו דהארי, א, עידן דעדוש, שחר בן דוד, יניב יוסף

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 40240-06-17 מדינת ישראל נ' טויל(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 242588/2017

בפני	כבוד הנשיא אברהם טל
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיבים	1. יוסי טויל 2. אייל יצחק 3. שאדי אבו דהאר 4. י א 5. עידן דעדוש 6. שחר בן דוד 7. יניב יוסף

החלטה (משיב 4)

- נגד המשיב 4 (להלן: "המשיב") הוגש כתב אישום בת.פ. 40227-06-17 (בית משפט מחוזי מרכז - לוד), המייחס לו ולשישה נאשמים אחרים קשירת קשר לפשע, ייצור, הכנה והפקת 84.6 ק"ג קנבוס, החזקת כלים המשמשים להפקתו, החזקת קנבוס שלא לשימוש עצמי והפרעה לשוטרים שנכנסו למעבדה נושא כתב האישום לשם מעצרו.
- על פי המיוחס למשיב, לאחר הסכמה על קיום ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לו, הוא ומשיבים אחרים הצטרפו למשיב 2, ששכר דירה בת 4 חדרים למימוש הקשר של הקמת מעבדה לייצור וייבוש קנבוס, ביום 4/6/17 בכך שמספר שעות לאחר שכירת הדירה הם הובילו אליה את הסם ארוז בשקים ובארגזי קרטון וציוד לייבושו ולהפצתו.
- בהמשך אותו יום, ולמחרתו, בנו המשיב ומשיבים אחרים בדירה מתקנים לייבוש הסם, אטמו את חלונות הדירה ביריעות ניילון, הפעילו מאווררים ותלו את הסם לייבוש.
- בשעות הצהריים של יום 5/6/17 הגיעו המשיב ומשיבים נוספים לדירה וכעבור מספר שעות הם נעצרו שם על-ידי שוטרים שהגיעו למקום כשבדירה נתפסו 84.6 ק"מ קנבוס (ראה סעיפים 7 - 4, 9 ו- 13 לכתב האישום).

3. המבקשת עותרת לעצור את המשיב עד תום ההליכים בהתקיים עילת מעצר סטוטורית שכן הוא מואשם בעבירות סמים; לאור עברו הפלילי בעבירות סמים, רכוש, אלימות ונהיגה ללא רישיון, כאשר ארבעה חודשים לפני האירוע נושא הבקשה נדחה ערעור על 6 חודשי מאסר על תנאי שהוטלו עליו בגין סיוע לאשתו לגדל קנבוס ביחידת דיור בה גרו ועונש מאסר של חודש ויום הומרו בעבודות שרות לתקופה הנ"ל, ומאחר ואין כל חריג להלכה הפסוקה לפיה בעבירות סמים, במיוחד כשמדובר בגידול סמים במעבדה, לא ניתן לאיין את מסוכנותו של הנאשם בחלופת מעצר.

4. בתסקיר המעצר, שהוגש לצורך מתן ההחלטה מבלי להביע דעה בקשר לבקשה, מתוארות נסיבותיו האישיות של המשיב, נשוי ואב ל - 4 ילדים, בעל נכות רפואית של 74% ואי כושר תפקודי של 100% לאחר שבשנת 1995 נפצע בתאונת עבודה ועד מעצרו עבד 4 שנים כאחראי לתפעול בריכה במתנ"ס.

לדברי המשיב, מגיל צעיר ועד שנת 1995 הוא השתמש בקביעות בחשיש וגראס, ועד לפני שנתיים שמר על ניקיונו מסמים. הוא השתמש במדבקות מורפיום לשיכוך כאביו אך מאחר והן הקשו עליו לתפקד החל להשתמש באופן לא קבוע בקנבוס. הוא החל בתהליך לקבלת רישיון שימוש בקנבוס רפואי אך טרם קיבל רישיון לכך.

בהערכת גורמי הסיכון והסיכוי שצפויים מהמשיב העריך שרות המבחן שהליך המעצר וההליך הפלילי שתלויים נגד המשיב מהווים גורם מרתיע ומציב גבולות עבורו וכן התרשם מקיום רמת סיכון שולית להישנות התנהגות כפי שהתנהג באירוע נושא הבקשה.

5. באשר לחלופת מעצר התלבט שרות המבחן אם לקבל את החלופה המוצעת של מעצר בבית גיסתו בפתח תקווה בפיקוחה, בפיקוח גיסה נוספת וחברתו של גיסו, אך התרשם שהמפקחות המוצעות מגלות דאגה ואכפתיות למצבו של המשיב, מבינות את האחריות שתוטל עליהן ובמידת הצורך תדווחנה לגורמים המתאימים.

כמו כן התרשם שרות המבחן, שיש בחלופה המוצעת, תוך שילוב המשיב בהליך טיפולי וחזרתו למעקב פסיכיאטרי כדי לצמצם את מסוכנותו השולית של המשיב.

6. בסיפא לתסקיר המליץ שרות המבחן לשחרר את המשיב ממעצרו לחלופת מעצר בבית גיסתו בפתח תקווה בפיקוחה ובפיקוח הערבות הנוספות, להעמידו בפיקוח מעצר במשך חצי שנה, במהלכו ימסור בדיקות שתן עד לקבלת אישור לשימוש בקנבוס רפואי ויצא לבדיקות פסיכיאטריות בליווי אחת המפקחות.

7. במהלך הדיון בפני טענה ב"כ המבקשת שהמלצת שירות המבחן לא חד משמעית והיא לא תואמת את תוכן התסקיר.

לדבריה המשיב הוא בעל מעמד גבוה בקשר, הוא שוחח עם האחרים על דרך ההגעה לדירה, שם

היתה המעבדה שנתפסה יום לאחר הקמתה, כשהמשיב נמצא בה במשך כשעתיים, כשיום קודם הוביל שקי קנבוס וארגזי ציוד למעבדה.

באשר לעבודתו של המשיב הוא אמר בחקירתו שהוא עובד בקיץ באופן לא קבוע כעובד נקיין במתנ"ס. גם במסמכים הרפואיים שהציג ב"כ המבקשת כתוב שהמשיב לא עובד.

לדברי ב"כ המבקשת עברו הפלילי של המשיב, במיוחד הרשעתו האחרונה, לא נלקחה בחשבון ע"י שירות המבחן והמשיב הפסיק את הטיפול הפסיכיאטרי מיוזמתו.

8. ב"כ המשיב טען במהלך הדיון בפני שמעורבותו של המשיב במעשים נושא כתב האישום לא עיקרית, לפני שהגיע לדירה הוא לא ידע מה מתרחש בה וכאשר הגיע הכל כבר היה מוכן בה.

באשר לעברו הפלילי של המשיב טען בא כוחו שלבד מעבירת הסמים בשנת 2016 מדובר בעבר ישן משנת 1999 בגין עבירת שבל"ר משנת 1995.

לדבריו המשיב עצור מזה חודשיים במהלכם עשה חשבון נפש.

באשר לחלופת המעצר טען ב"כ המשיב שמדובר במעצר בית מלא רחוק ממקום הארוע בפיקוח מפקחות מצוינות והוא ישולב בהליך טיפולי, שבו לא היה בהליך הקודם.

דין והכרעה

1. לאחר שעיינתי בבקשה, בתסקיר שירות המבחן, בגיליון הרשעותיו הקודמות של המשיב, ובמיוחד בכתב האישום ובגזר הדין נושא הרשעתו האחרונה בעבירת סמים משנת 2016, בפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ הצדדים ושמעתי טיעונים הגעתי למסקנה כי אין מקום לשחרור המשיב ממעצר עד תום ההליכים, גם בחלופה המוצעת על ידי שירות המבחן.

2. איני מקבל את טענות ב"כ המשיב בכל הקשור לחלקו בהקמת המעבדה נושא כתב האישום. גם אם המשיב לא היה שותף לשכירת הדירה שבה נמצאה המעבדה, ולא היה שותף לשכירת הרכב שבו הובילו את שקי הקנבוס ואת הציוד האחר לצורך יבושו, הרי כפי שעולה מעובדות כתב האישום המשיב נטל חלק פעיל מאוד בהקמת המעבדה כאשר הוביל אליה את שקי הסם ואת האמצעים לעישונו ואף נמצא בדירה במהלך היומיים שחלפו מאז הקמתה ואז ועד מעצרו של המשיב, יחד עם האחרים, במעבדה על ידי שוטרים שהגיעו אליו.

האמור לעיל מסביר את הזמן הקצר יחסית שבו פעלה המעבדה שכן השוטרים הגיעו אליה ועצרו את המשיב ומשיבים אחרים יום וחצי לאחר הקמתה, כאשר המשיב שוהה במעבדה במשך מספר שעות ביום הקמתה ומספר שעות ביום המחרת.

3. לבד מהחזקה הסטטוטורית בכל הקשור למי שעובר עבירות סמים חמורות כפי שעבר המשיב נלמדת מסוכנותו ממעורבותו הפעילה בהקמת המעבדה ומכך שהיה שותף לנגע שפשה החברה של הקמת מעבדות לגידול סמים ולעישונם.

אין בעובדה שהמשיב נזקק, לדבריו, לשימוש בקנבוס על מנת לשכך את כאביו מהם הוא סובל לאחר פציעתו בתאונה כדי להצדיק את מעורבותו בהקמת המעבדה שכן אין מחלוקת שכמות הקנבוס שנמצאה במעבדה אך יומיים לאחר הקמתה לא נועדה לשימוש העצמי או לשימוש אחרים אלא לצורכי הפצה.

גם אם לא מדובר בכמות גדולה של קנבוס יחסית לכמויות שנידונו בקשר לפסיקה שהוצגה בפני על ידי ב"כ הצדדים הרי שיש לזכור כי הקנבוס הובא למעבדה על מנת לעשן אותו והמעבדה נתפסה אך יומיים לאחר הקמתה.

4. למסוכנותו של המשיב כפי שבאה לביטוי בנסיבות ביצוע העבירות נושא כתב האישום, ככל שמיוחס לו, מצטרף עברו הפלילי החדש משנת 2016 כאשר על פי עובדות כתב האישום בת.פ. 22859-09-14 (בית משפט השלום בפתח תקווה) בתאריך 11.4.13 הוא סייע לאשתו לגדל במחסן ביתם מעבדה קטנה לגידול קנבוס ובה 7 שתילים במשקל 1.18 ק"ג.

ההליך המשפטי בקשר לאירוע הנ"ל הסתיים כאשר התקבל ערעור שהגיש המשיב על עונש מאסר של חודש ויום שהוטל עליו על ידי בית משפט קמא והומר בהליך ערעור לחודש ויום מאסר בעבודות שירות, וזאת ארבעה חודשים לפני האירוע נושא החלטה זו.

5. גם אם אינני מתחשב בעברו הישן של המשיב כפי שעולה מגיליון הרשעותיו הקודמות הרי העובדה הנ"ל לא נלקחה בחשבון על ידי שירות המבחן כאשר המליץ על שחרורו של המשיב בתנאים מגבילים שפורטו לעיל שכן היא סותרת בעליל את התרשמות שירות המבחן שמעצרו של המשיב עד כה וההליך המשפטי שננקט נגדו הרתיעו אותו מלחזור ולהיות מעורב בעבירות סמים.

גם רצונו של שירות המבחן להחזיר את המשיב לטיפול פסיכיאטרי איננו מצדיק את שחרורו ממעצר עד תום ההליכים שכן המשיב הפסיק את הטיפול מיוזמתו.

6. עיון בפסיקה שהוצגה בפני על ידי ב"כ הצדדים מעלה כי אין כל נסיבות חריגות המצדיקות סטייה מההלכה הפסוקה, המתבססת על חזקת המסוכנות, לפיה לא ניתן לשחרר בתנאים מי שמואשם בעבירות כפי שמואשם המשיב, לאחר שנקבע כי יש ראיות לכאורה להוכחתה.

7. אינני מתעלם מכך כי, כאמור, הפסיקה שהוצגה על ידי ב"כ המבקשת מתייחסת לכמויות גדולות יותר של קנבוס שגודלו במעבדה אך מדובר היה בנאשמים ללא עבר פלילי, כאשר שירות המבחן, כמו לגבי המשיב שבפני, המליץ על שחרורם לחלופת מעצר (ראה: בש"פ 3064/15 מאירוב נ' מדינת ישראל, מפי כב' השופטת חיות, סעיף 6 להחלטה).

8. אין המקרה והמשיב שבפניי דומים למקרים נושא הפסיקה שהוצגה בפניי על ידי ב"כ המשיב. בבש"פ 240/15 **ביטון נ' מדינת ישראל**, מפי כב' השופט זילברטל, מדובר היה במי שלא היה נטוע בעולם הסחר בסמים, העבירות בוצעו בזיקה לגידולים שנעשו בשדות המשפחה כך שהרחקתו מהמקום עשויה להקהות את מסוכנותו.

באותו מקרה אמנם היה מדובר במי שעברו מכביד ומעורר חשש וגם שיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן לא היה מלא, אך העבירה האחרונה שבגינה הורשע ושאינה שימוש עצמי בסם נעברה בשנת 2003.

באותו מקרה לא היתה אינדיקציה לכך כי המשיב מקושר למקורות אספקת סמים ושכוחו לעבור עבירות גם בתנאי מעצר בית מלא ואילו במקרה שלפניי המשיב היה מעורב בגידול קנבוס במעבדה בשתי הזדמנויות, אחת מהן בביתו יחד עם אשתו והשניה במעבדה נושא החלטה זו.

גם בבש"פ 8585/15 **בן לולו נ' מדינת ישראל**, מפי כב' השופט פוגלמן, ניתן משקל להיעדר עבר פלילי רלוונטי לעורר, שאינו נטוע בעולם עבריינות הסמים והפרשה נושא הערר היא התנסותו הראשונה בתחום זה.

9. לאור כל האמור לעיל אני מקבל את הבקשה ומורה על מעצר של המשיב 4 עד תום ההליכים בת"פ 40227-06-17 (בית משפט מחוזי מרכז-לוד).

ניתנה היום, ח' אב תשע"ז, 31 יולי 2017, במעמד ב"כ הצדדים והמשיב.

אברהם טל, נשיא